

ת"פ 9763/09/20 - מדינת ישראל ע"י נגד אנז'לה נבדריק ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 9763-09-20 מדינת ישראל נ' נבדריק

כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי	בפני
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נוי	בעניין:
המאשימה	
נגד	
הנאשמת	
אנז'לה נבדריק ע"י ב"כ עוה"ד ברנשטיין	

גזר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 23.11.20 בת"פ 9763-09-20, הורשעה הנאשמת על פי הודאתה, בעובדות כתב האישום, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בהכרעת דין משלימה מיום 9.1.23 בת"פ 27418-12-21, הורשעה הנאשמת על פי הודאתה, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירת תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 9763-09-20, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשמת והמתלוננת בנות זוג מזה כ-12 שנים והתגוררו יחד בדירה שבעיר ראשון לציון (להלן: "**הדירה**"). ביום 10.7.20 בשעה 23:00, התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשמת. אז, נטלה הנאשמת רמקול שהיה במקום והכתה באמצעותו בראשה של המתלוננת. כתוצאה ממעשיה, נגרם למתלוננת דימום בראשה.
3. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 27418-12-21, ביום 21.8.21 בשעה 01:11, שהתה הנאשמת בדירה עם המתלוננת, כשהיא תחת השפעת אלכוהול. בנסיבות המתוארות, התגלע ויכוח בין הנאשמת למתלוננת בנוגע למוזיקה ששומעת המתלוננת. אז, השליכה הנאשמת מפתח אשר פגע בראשה של המתלוננת.
4. אין הסכמה עונשית בין הצדדים, למעט הסכמה לפיה בת"פ 27418-12-21 יעתרו הצדדים במשותף להשתתף עונש מאסר מותנה וקנס כספי.

תסקירי שירות המבחן

5. **מתסקיר שירות המבחן מיום 14.4.21** עולה כי הנאשמת בת 51, ילידת אוקראינה, גרושה ואם לבת 21, נמצאת בזוגיות עם המתלוננת מזה כ-12 שנים ומתגוררת עמה בדירה שבעיר ראשון לציון. כארבע שנים עובר עמוד 1

לחודש נובמבר 2019, עבדה הנאשמת במפעל סלטים שנסגר, כפועלת ייצור, ומאז מתקשה במציאת מקום עבודה על רקע משבר הקורונה. הנאשמת סיימה 10 שנות לימוד כנהוג בארץ מוצאה ועבדה כתופרת נעליים. שם, הכירה את בעלה לשעבר ובהמשך, התחתנו והיא עלתה עמו ועם שתי בנותיו מנישואיו הקודמים לארץ, נוכח קשיי פרנסה שחוו. זמן קצר לאחר מכן, נולדה ביתם המשותפת, עמה נמצאת בנתק מאז גירושה. הנאשמת תיארה קשיי קליטה והסתגלות לארץ, לרבות קושי בפרידה ממשפחת מוצאה וכן קשר זוגי מורכב, כשעול הפרנסה היה מוטל על כתפיה. הנאשמת הכירה את המתלוננת, בת 46 רווקה וללא ילדים, באמצעות האינטרנט, והן עברו להתגורר יחד שנה לאחר היכרותן.

6. לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בעבירות אלימות. בשנת 2015 נדונה לעונש מאסר לתקופה בת שנה בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת, בת זוגה. לאחר שחרורה ממאסר, שבה הנאשמת להתגורר עם המתלוננת. עוד ציינה הנאשמת כי המתלוננת שוחררה לפני כחודשיים מעונש מאסר בן חצי שנה בגין עבירת אלימות כלפיה.

7. בהתייחסה לעבירה הנוכחית בת"פ 9763-09-20, תארה הנאשמת הסלמת ויכוח לכדי אלימות מילולית הדדית. היא תארה בצמצום תגובה אימפולסיבית מצדה, במהלכה פגעה בראשה של המתלוננת באמצעות רמקול נייד שהחזיקה בידה. לדבריה, לאחר המעשה, הצטערה על התנהלותה וטיפולתה במתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת התקשתה להעמיק אודות הקשר הזוגי ולהתבונן על התנהלותה התוקפנית בעת האירוע. היא ערכה מאמצים להציג בפני שירות המבחן מצג תקין אודות מערכת היחסים הזוגית ושללה דפוסי אלימות פיזית או מילולית. כן, שללה נזקקות טיפולית ולתפיסתה, היא מצליחה לווסת את תגובותיה במצבי תסכול.

8. בשיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת, היא מסרה כי לאחרונה שוחררה מעונש מאסר, לדבריה, בגין עבירות אלימות מילולית. כמו כן, שללה שימוש באלימות מכל סוג מצד הנאשמת. היא תארה כי הן מנהלות משק בית משותף והיא איננה חוששת מפניה.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסי התנהגות אימפולסיביים, קשיים ממשיים בוויסות דחפים תוקפניים במצבי קונפליקט וייתכן גם שימוש לרעה באלכוהול לרעה אשר מגביר קשיים אלו. הדינאמיקה הזוגית מאופיינת באובססיות ותלות רבה, חוסר בשלות ובגרות רגשית, קנאה ורכושנות, מאבקי כוח ושלטה ודפוסי תקשורת הכוללים שימוש בכוחנות ואלימות הדדית. שירות המבחן ציין כי הטלת סנקציות קודמות לא הרתיעו את הנאשמת מלבצע את העבירות, ובהעדר טיפול מותאם, קיים סיכון ממשי להמשך התנהגות אלימה מצד הנאשמת כלפי המתלוננת. לפיכך, המליץ שירות המבחן על השתת ענישה מוחשית תוך שהוא נמנע מליתן המלצה שיקומית בעניינה של הנאשמת.

10. **תסקיר שירות המבחן מיום 14.4.22** מלמד כי הנאשמת אינה משתפת פעולה עם שירות המבחן. היא לא הגיעה לשתי פגישות שנקבעו ולא הודיעה על היעדרותה. כמו כן, הניסיונות הרבים לאתרה טלפונית לא צלחו.

11. **מתסקיר שירות המבחן מיום 6.7.22** עולה כי הנאשמת מתמודדת, לדבריה, עם פציעה ברגלה בשל מעידה

במדרגות. מאז האירוע, מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי. הנאשמת והמתלוננת השתלבו בטיפול זוגי במשך כחודשיים. לאחר מכן, הפסיקו את הטיפול בשל הקושי לממנו בהעדר הכנסה. הנאשמת הביעה רצונה להשתלב בטיפול התואם את צרכיה. היא פנתה בכוחות עצמה לגורמי הרווחה והם מסרו כי יוכלו לשלבה בקבוצה מתאימה. מאז, נערכו ניסיונות טלפוניים לשוחח עם הנאשמת ללא הצלחה. הומלץ על דחיה.

12. **מתסקיר שירות המבחן מיום 8.1.23** עולה כי נערכו מספר שיחות עם הנאשמת במרכז אלימות במשפחה. הנאשמת שללה אלימות פיזית כלפי המתלוננת והביעה רצון להשתלב בטיפול קבוצתי להפגת בדידותה. להתרשמות הגורמים המטפלים, הנאשמת התקשתה לדבר באופן קוהרנטי והומלץ על עריכת בדיקה פסיכיאטרית ולשקול שילובה בטיפול המותאם לצרכיה. הנאשמת מסרה לשירות המבחן כי היא אמביוולנטית לגבי האפשרות שתופנה לפסיכיאטר, משום שנטלה בעבר טיפול תרופתי אשר לא סייע לה.

13. מעיון ברישומה הפלילי של הנאשמת עולה כי נפתח נגדה תיק פלילי אשר נסגר לאחר מספר ימים. הנאשמת תיארה אירוע בו צרכה אלכוהול. בת זוגתה לא הייתה מעוניינת במחיצתה ולכן, הזמינה משטרה לביתן.

14. שירות המבחן ציין כי בבואו לגבש המלצתו, נתן דעתו לכך שנערכו מספר ניסיונות לשלב את הנאשמת בטיפול, אך אלו לא צלחו. והערכת גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות היא כי היא אינה מתאימה לטיפול. עוד נתן דעתו שירות המבחן לכך שהנאשמת שוללת דפוסים אלימים וקשיים בתפקודה בזוגיות ומשייכת הוויכוחים עם בת זוגה לכך שאינה עובדת. שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים מורכבת וטעונה והעריך כי לאור היעדר כלים בהתמודדות עם קונפליקטים בתוך מערכת היחסים, הנאשמת עשויה, במצבים מסוימים, לנקוט באלימות כלפי בת זוגה. במצב דברים זה ולאור הסיכון להישנות ביצוע עבירות, אין באפשרות שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת. הומלץ על השתת ענישה מוחשית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

15. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.10.21 ומיום 23.3.23 עולה כי הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות שירות במגבלות.

ראיות לעונש

16. מטעם המאשימה הוגשו גיליון רישום פלילי (ת/1); ושתי הרשעות קודמות לחובתה של הנאשמת (ת/2 ו-ת/3).

17. מטעם ההגנה הוגש גזר דין שניתן בעניינה של המתלוננת בגין עבירת איומים שביצעה כלפי הנאשמת (נ/1).

טענות הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

18. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיה של הנאשמת ואת העובדה כי הנאשמת שבה לבצע עבירות אלימות

כלפי בת זוגה. בת"פ 9763-09-20 הכתה הנאשמת את המתלוננת באמצעות רמקול בראשה, אך בשל ויכוח שהתגלע בין השתיים. למתלוננת נגרם דימום בראשה. בת"פ 27418-12-21 תקפה הנאשמת את המתלוננת ובגין אירוע זה, הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף להשתת עונש מאסר מותנה וקנס. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשמת והמתלוננת שבות ומבצעות עבירות אלימות אחת כלפי השנייה והן נדונו בעבר לעונשי מאסר בפועל. לדידה, יש לראות בכך נסיבה לחומרה.

19. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת הם שמירה על שלמות גופו וביטחונו של אדם, פגיעה בזכות לפרטיות ופגיעה בנפשו של אדם, קל וחומר כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בתוך התא המשפחתי. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה. הנאשמת נקטה באלימות כלפי בת זוגה תוך שימוש בחפץ אשר גרם לתוצאה קשה.

20. עבירות אלימות במשפחה הן בבחינת "מכת מדינה" ובתי המשפט ציינו לא אחת כי יש להעביר מסר ברור ומרתיע במטרה להילחם בתופעה.

21. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

22. לחובת הנאשמת שתי הרשעות קודמות בעבירות איומים וחבלה כשהעברין מזוין: הנאשמת איימה על המתלוננת באמצעות סכין והושת עליה עונש מאסר מותנה ואילו בהרשעתה האחרונה, על רקע ויכוח בין המתלוננת לנאשמת, נטלה הנאשמת סכין יפני וחתכה את המתלוננת בידה וברגלה. כתוצאה ממעשיה, נגרמו למתלוננת חבלות. בגין הרשעה זו, הושת עליה עונש מאסר בפועל בן שנה. ב"כ המאשימה הדגישה כי העונשים שהושתו על הנאשמת בגין ביצוע עבירות קודמות, לא הרתיעו אותה מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת.

23. ב"כ המאשימה הדגישה כי מתסקירי שירות המבחן עולה תמונה עגומה ביחס לנאשמת. הנאשמת מתקשה להעמיק בהתנהגותה התוקפנית, שוללת דפוסי אלימות פיזיים או מילוליים וכן, שוללת נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסי התנהגות אימפולסיביים, קושי בוויסות דחפים, עושה שימוש מוגבר באלכוהול ובעלת מאפיינים של אובססיביות, קנאה ורכושניות. עוד העריך שירות המבחן כי קיים סיכון ממשי להישנות ביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוננת. עוד ניתן ללמוד מתסקיר שירות המבחן האחרון שהוגש בעניינה של הנאשמת כי היא מרוכזת בעצמה ובקשייה ואינה נוטלת אחריות על מעשיה.

24. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-18 חודשים, מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ההגנה

25. ב"כ הנאשמת הפנה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבותיה האישיות של הנאשמת. הוא ציין כי מדובר בבנות זוג שמתגוררות יחד ומנהלות משק בית משותף תקופה ממושכת. משפחותיהן אינן מקבלות את הקשר ביניהן ולכן, ניתקו עמן את הקשר. ב"כ הנאשמת הדגיש כי כתב האישום המתוקן מתאר אירוע נקודתי וקצר בשל ויכוח בין בנות הזוג. הנאשמת לא תכננה את מעשיה. בסמוך אליה היה מונח רמקול קטן, היא נטלה אותו, השליכה אותו לכיוונה של המתלוננת והוא פגע בראשה.

26. עוד ציין ב"כ הנאשמת כי מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת. עוד הפנה לגזר דין שניתן בעניינה של המתלוננת בגין עבירת איומים שביצעה כלפי הנאשמת (נ/1) בו הושת עליה עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

27. שירות המבחן ניסה לרתום את בנות הזוג להליך טיפולי. המתלוננת עובדת, אין לה פנאי להגיע למפגשים ולכן, היא ביקשה שלא ישולבו בהליך טיפולי זוגי.

28. ב"כ הנאשמת עתר לקבוע מתחם עונש הולם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

29. עוד יש לתת את הדעת להודייתה של הנאשמת במיוחס לה ולכך שחסכה בזמן שיפוטי. עוד ציין כי לחובתה שתי הרשעות קודמות ישנות.

30. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשמת עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

31. הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה, ביקשה מבית המשפט לתת לה הזדמנות וציינה כי מה שרצתה תמיד זה "לעבוד כמו בן אדם".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

32. בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

33. במעשיה, פגעה הנאשמת בערכים חברתיים שעניינם שמירה על גופו, בטחונו, כבודו, בריאותו, ושלווה נפשו של בן משפחה בתוך התא המשפחתי, בפרט במקום שאמור להיות ביתו מבצרו ולספק לו הגנה מרבית. עבירות של אלימות בתוך המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת המצדיקה, ככלל, הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה.

בשנים האחרונות, חלה עליה מדאיגה בשכיחות התופעה, החוצה מגזרים, דתות, ושכבות אוכלוסייה, והצורך בענישה מרתיעה הוכר כצו השעה. לפיכך נקבע, שככלל יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

34. ברע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) נקבע כך:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפת הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

עוד ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), שם נקבע:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי... באלימות במשפחה, נגישותם של קרובות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרובות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

35. נתתי דעתי לאופי העבירה ולחומרתה. למעשיה של הנאשמת לא קדם תכנון מוקדם והוא נעשה בצורה אימפולסיבית. במהלך וויכוח מילולי בין הנאשמת לבת זוגה, המתלוננת, הפעילה הנאשמת אלימות כלפי המתלוננת, בכך שנטלה רמקול אשר היה בסמוך אליה והכתה באמצעותו בראשה של המתלוננת. למתלוננת נגרם דימום בראשה.

36. נתתי דעתי לתחושות ההשפלה והביזוי שחשה המתלוננת נוכח מעשי הנאשמת. עוד נתתי דעתי, כאמור, לנזק

שנגרם למתלוננת בשל המעשים וכן, לנזק קשה יותר אשר היה עלול להיגרם כתוצאה ממעשיה של הנאשמת.

מדיניות הענישה

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מנעד הענישה בעבירות כגון דא הוא רחב וברי כי הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשתנות ממקרה למקרה. עיון בפסיקה מלמד כי הענישה הנוהגת כוללת רכיב של מאסר בפועל, הן בדרך של עבודות שירות והן בדרך של כליאה מאחורי סורג ובריח, כאשר אורך המאסר תלוי, בין היתר, בעוצמת הפגיעה. לשם המחשה אפנה למספר דוגמאות, אף כי ברי שאף אחד מן המקרים אינו זהה, במכלול נסיבותיו, למקרה שבפנינו. חלק מן המקרים חמורים יותר, אך ניתן להקיש מהם על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שאר בוצעו בנסיבות הדומות למקרה שלפנינו:

א. רע"פ 7004/22 פלוני נ' **מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין השניים, הנאשם הרים את ביתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, היכה אותה. המתלוננת שאלה אותו "למה אתה מרביץ לי", ואז הנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף בעין שמאל. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלוננת נפוחות בעינה השמאלית. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בצירוף ענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ורשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 8926/21 מאיר דוקרקר נ' **מדינת ישראל** (29.12.21) - המערער הורשע בעבירות תקיפה סתם ואיומים על בת זוג, בכך שהכה את בת זוגו דאז באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום העמיד את העונש על חודשיים וחצי מאסר בפועל אך בערעור לבית המשפט המחוזי, הוחמר העונש והועמד על 9 חודשי עבודות שירות. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ג. רע"פ 3415/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.18) נדחתה בקשת רשות הערעור של מי שהורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוג בכך שתקף את המתלוננת, שהייתה נשואה לו בביתם, תוך שהוא מאיים עליה. בהמשך, הצמידה לחלון, דחפה לעבר החלון, והצמיד מגבת שהייתה בידו לצווארה, וזאת בעקבות ויכוח שפרץ בין השניים. כמו כן, איים עליה כי היה ותבגוד בו, יהרג אותה. עוד הורשע בכך שנכנס לחדרה של המתלוננת, אשר ישנה בנפרד ממנו, הטריד אותה, וסירב לצאת מהחדר למרות בקשתה. כאשר הרימה המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה, אגרף המבקש את ידו הימנית, והתקרב אליה בעודה יושבת על מיטתה והוא עומד לידה. כאשר ניסתה להתקשר למשטרה, איים עליה כי ישבור את מכשיר הטלפון. בית משפט השלום גזר עליו 5 חודשי עבודות שירות. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ד. רע"פ 303/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (13.1.16) נדחתה בקשת רשות הערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת וכתוצאה מכך היא מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, בשים לב לכך

שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולי ונוכח היעדר תובנות מצדו באשר למצבו, כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ה. ברע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי רעייתו והיזק בזדון. המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם סמוך לעינה ולחתך בשפה. במקרה נוסף, הצליף עם חגורה בישבנה. בית המשפט קמא קבע שני מתחמי עונש הולם זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. המתחם שנקבע הוא בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והושת עליו עונש בן 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (18.11.20) - נדחה ערעורו של מערער שנדון ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו, תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

ז. בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9765-09-22 **מדינת ישראל נ' אנגל-לוב** (18.12.2022), התקבל ערעורו של מערער אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, 2 עבירות של תקיפה סתם כלפי בן-זוג ו-3 עבירות של איומים. קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 35 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים, והשתתי על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת בסך 15,000 ₪ וקנס בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער, כך שהשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל.

ח. ת"פ (שלום ת"א) 4749-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.3.22) - הנאשם דחף את המתלוננת בניסיון לסלק אותה מהבית ולאחר מכן תקף אותה הנאשם והכה בה באמצעות מטען לאופניים. כתוצאה מכך, נגרמה לה חבלה בדמות המטומה במצחה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר בן מספר חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מאסר למשך 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ט. ת"פ (שלום ראשל"צ) 46882-09-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.21) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם כלפי בן זוג. במהלך ויכוח בינו לבין רעייתו שהייתה בהריון באותה עת, תפס הנאשם בחוזקה בכתפה והוריד את ראשה כלפי מטה. לאחר שהצליחה להשתחרר מאחיזתו תפס הנאשם את ראשה והורידו פעם נוספת כלפי מטה. בהמשך תפס בצווארה בידו האחת, בעודו מחזיק בידה האחרת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל. כן, הופעלו במצטבר ובחופף 6 חודשי מאסר מותנה, כך שסך הכל נדון הנאשם ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

י. ת"פ (שלום ראשל"צ) 63327-11-18 **מדינת ישראל נ' אלחייק** (22.10.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה סתם כלפי בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחור. כשהתקרבה לעברו פעם נוספת, היכה אותה במכת אגרופ כן שנפלה לארץ. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

38. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין), אני קובע מתחם עונש הולם לנסיבות המקרה שלפנינו, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. במקום את עונשה באמצעו של המתחם.

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

39. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40יא לחוק העונשין.

40. שקלתי לחומרה את חומרת מעשיה של הנאשמת ואת הצורך בהרתעתה והרתעת הרבים.

41. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשמת הודתה במיוחס לה וחסכה זמן שיפוטי. מיד לאחר המעשה, היא הגישה למתלוננת עזרה ראשונה.

42. עוד נתתי דעתי לכך שלנאשמת עבר פלילי המונה 2 הרשעות קודמות, בגין עבירות שביצעה נגד המתלוננת, משנת 2013 ו- 2015, אשר התיישנו.

43. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסי התנהגות אימפולסיביים, קשיים ממשיים בוויסות דחפים תוקפניים במצבי קונפליקט וייתכן גם שימוש לרעה באלכוהול לרעה אשר מגביר קשיים אלו. הדינאמיקה הזוגית בין הנאשמת למתלוננת מאופיינת באובססיביות ותלות רבה, חוסר בשלות ובגרות רגשית, קנאה ורכושנות, מאבקי כוח ושליטה ודפוסי תקשורת הכוללים שימוש בכוחנות ואלימות הדדית. סנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו את הנאשמת מלבצע את העבירות, ובהעדר טיפול מותאם, להערכת שירות המבחן, קיים סיכון ממשי להמשך התנהגות אלימה מצדה כלפי המתלוננת. אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת והוא המליץ על השתת ענישה מוחשית.

44. אמנם, התרשמות שירות המבחן מן הנאשמת והתנהלותה אינה חיובית. אולם, מצאתי כי יש ליתן משקל לנסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיה האישיות ומצבה הרפואי של הנאשמת, ובפרט התחשבות בפציעתה ברגלה.

עוד התחשבתי בעובדה כי היא ממשיכה לקיים משק בית משותף עם המתלוננת. השתיים אף השתלבו בהליך טיפול זוגי, אך בשל קשיים כלכליים ומצבה הרפואי, הפסיקו אותו.

45. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בהתאם להוראת סעיף 40ד לחוק העונשין. חומרת מעשיה של הנאשמת מצדיק השתת ענישה מוחשית. עם זאת, בשל נסיבותיה האישיות כפי שפורטו לעיל, התיישנות עבירות פליליות קודמות והרצון לאפשר לנאשמת להמשיך ולקיים אורח חיים נורמטיבי, אשית עליה עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. לצד זאת, יוטלו על הנאשמת עונשי מאסר מותנים משמעותיים, התחייבות וקנס, במטרה לחדד בפניה כי הפעלת אלימות נוספת לא זו בלבד שתביא לכליאתה מאחורי סורג ובריא לתקופה ממושכת אלא אף להטלת סנקציות כספיות.

סוף דבר

46. אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 23.3.23.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 14.6.23 בשעה 8.00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית וליצוי העונש בדרך של כליאה מאחורי סורג ובריא.

ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים, לבל תעבור כל עבירת אלימות כלפי בן/בת זוג מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור כל עבירת אלימות כלפי בן/בת זוג מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 2,500 או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.06.23, וכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מידי וישא הפרשי ריבית והצמדה כדין. הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ה. הנאשמת תצהיר על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בה הורשעה למשך 3 שנים מהיום. ככל ותורשע בביצוע עבירה כאמור בתוך תקופה זו, תשלם המתלוננת לאוצר המדינה ₪ 5,000. לא תירשם הצהרתה, תשלם סך של ₪ 2,000.

גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, במעמד הצדדים.